

V Bruselu dne 15.5.2017
COM(2017) 233 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ
o uplatňování nařízení Rady (EU) č. 608/2013

1. ÚVOD

Porušování práv duševního vlastnictví je celosvětově rozšířeným a neustále narůstajícím jevem. Mezinárodní obchod s padělkami představuje podle posledních dostupných údajů z roku 2013¹ až 2,5 % světového obchodu, tj. 338 miliard EUR. V Evropské unii je dopad padělatelství obzvláště vysoký a na padělkami a nedovolené napodobeniny připadá až 5 % dovozu, tj. 85 miliard EUR.

Základním prvkem systému EU pro vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány², dále jen „nařízení (EU) č. 608/2013“. Nařízení je použitelné ode dne 1. ledna 2014.

V článku 37 nařízení (EU) č. 608/2013 se uvádí, že „Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení... V případě potřeby se zpráva doplní vhodnými doporučeními.

Ve zprávě se uvedou veškeré příslušné případy týkající se léčivých přípravků v tranzitu přes celní území Unie, ke kterým může dojít podle tohoto nařízení, včetně posouzení jeho možného dopadu na závazky Unie v oblasti přístupu k léčivým přípravkům podle „prohlášení o dohodě TRIPS a veřejném zdraví“ přijatého Konferencí ministrů WTO v Dohě dne 14. listopadu 2001, a opatření přijatá k vyřešení jakékoli situace, která by v tomto ohledu vyvolala nepříznivé účinky.“

Nařízení (EU) č. 608/2013 je doprovázeno akčním plánem EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2013 až 2017³, s ohledem na nějž předkládá Komise Radě každoročně souhrnnou zprávu a koncem roku 2017 předloží i závěrečnou zprávu.

Cílem tohoto dokumentu je informovat o zpětné vazbě, kterou Komise získala v souvislosti s uplatňováním nařízení (EU) č. 608/2013 od 1. ledna 2014. Co se týká jeho uplatňování členskými státy, zpráva se týká tříletého období od 1. ledna 2014 do prosince 2016, zatímco podrobné údaje o opatřeních přijatých na hranicích EU se vztahují na roky 2014 a 2015, jelikož statistické údaje pro rok 2016 nebyly v době vyhotovení této zprávy dosud k dispozici.

Oddíl 2 objasňuje metodiku, která byla při přípravě zprávy použita.

Oddíl 3 popisuje legislativní rámec EU a zaměřuje se na významné novinky, které zavedlo nařízení (EU) č. 608/2013.

¹ Trade in Counterfeit and Pirated Goods: Mapping the Economic Impact, OECD/EUIPO (2016).

https://euiipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/Mapping_the_Economic_Impact_study/Mapping_the_Economic_Impact_en.pdf

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 12.6.2013, s. 15).

³ Usnesení Rady o akčním plánu EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. C 80, 19.3.2013, s. 1).

Oddíl 4 podává přehled připomínek soukromého sektoru.

Oddíl 5 analyzuje způsob uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013 ze strany jednotlivých členských států, přičemž je zvláštní pozornost věnována novinkám a nepovinným prvkům, které zmíněné nařízení zavedlo. Tento oddíl obsahuje rovněž údaje o konkrétním uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013.

Oddíl 6 obsahuje závěry.

2. METODIKA

Při přípravě zprávy byly použity tyto prostředky a nástroje:

- návštěvy na podporu členských států a konzultace s členskými státy ohledně otázky léčivých přípravků,
- konzultace se zúčastněnými stranami,
- stažení informací z ústřední databáze Komise, tzv. databáze COPIS (systém boje proti padělání a pirátství).

2.1 Návštěvy na podporu členských států a konzultace s členskými státy ohledně otázky léčivých přípravků

Akční plán EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2013 až 2017 stanoví řadu opatření, která mají být provedena Komisí a celními správami členských států k zajištění účinného uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013.

Jedno z opatření se týká návštěv Komise a národních odborníků na práva duševního vlastnictví za účelem podpory, které se mají v letech 2015–2017 uskutečnit ve 28 členských státech s cílem navázat dialog s orgány pověřenými uplatňováním nařízení (EU) č. 608/2013 v zájmu:

- shromáždění informací o uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013,
- usnadnění výměny zkušeností a osvědčených postupů.

V letech 2015 a 2016 provedla Komise spolu s odborníky na práva duševního vlastnictví z celních orgánů členských států 24 návštěv za účelem podpory v těchto zemích: BE, NL, FI, EE, SI, HR, LV, LT, MT, IT, EL, CY, SE, DK, DE, AT, SK, CZ, HU, PL, ES, PT, FR a LU. Zmíněné návštěvy byly využity při přípravě tohoto dokumentu. V případě členských států, které mají být navštíveny v roce 2017, a to BG, IE, RO a UK, Komise celní orgány vyzvala, aby vyplnily dotazník, který se používá při příležitosti návštěv za účelem podpory, aby mohly celní orgány všech členských států vyjádřit své názory na uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013. Vyplněné dotazníky byly od celních orgánů těchto členských států obdrženy v průběhu roku 2016.

Při příležitosti prvního zasedání skupiny celních odborníků (sekce pro vymáhání práv duševního vlastnictví), které se konalo dne 11. července 2016, Komise celní orgány členských

států rovněž požádala, aby Komisi informovaly o veškerých příslušných případech týkajících se léčivých přípravků v tranzitu přes celní území Unie, k nimž mohlo dojít podle nařízení (EU) č. 608/2013.

2.2 Konzultace se zúčastněnými stranami

Akční plán EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2013 až 2017 ustanovil v rámci opatření č. 1.3.2⁴ skupinu, jejímiž členy jsou Komise, celní orgány EU, držitelé práv a ostatní zúčastněné strany. Tato skupina se schází jednou ročně.

Při příležitosti čtvrtého zasedání této skupiny, které se konalo v Bruselu dne 12. července 2016, Komise držitele práv a ostatní zúčastněné strany vyzvala, aby informovali o uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013, přičemž se zvláštní důraz kladl na níže uvedená ustanovení, která jsou v jejich přímém zájmu:

- kapitola II týkající se žádostí o přijetí opatření (spojená s obsahem žádostí o přijetí opatření, který je podrobně stanoven v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 1352/2013),
- článek 19 týkající se kontroly a odběru vzorků zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo,
- článek 21 týkající se dovoleného použití určitých informací držitelem rozhodnutí,
- články 23 (standardní postup pro zničení zboží a zahájení řízení) a 26 (postup pro zničení zboží v malých zásilkách),
- článek 28 týkající se odpovědnosti držitele rozhodnutí,
- článek 29 týkající se nákladů.

Do konce září 2016 bylo obdrženo osm odpovědí od těchto sdružení: European Express Association (EEA), Union des Fabricants (UNIFAB), Asociace pro ochrannou známku Evropských společenství (European Communities Trade Mark Association, ECTA), Evropská federace farmaceutického průmyslu a asociací (European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations, EFPIA), European Semiconductor Industry Association (ESIA), Mezinárodní asociace pro ochranné známky (International Trademark Association, INTA), Podnikatelská iniciativa k zastavení padělání a pirátství (Business Action to Stop Counterfeit And Piracy, BASCAP), Evropská asociace vlastníků ochranných známek (European Association of Trade Mark Owners, MARQUES).

Komise těmto sdružením děkuje za zaslané připomínky.

2.3 Využívání databáze COPIS (stažení informací z databáze COPIS)

Nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví, že pro účely zajištění zpracování informací, které Komisi předají členské státy a které se týkají rozhodnutí o schválení žádostí, jakož i pozastavení

⁴ Opatření 1.3.2 v akčním plánu EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví má mezi celními orgány a držiteli práv a zúčastněnými stranami zavést dialog ohledně prosazování práv duševního vlastnictví celními orgány.

propuštění zboží nebo jeho zadržení, zřídí Komise ústřední databázi. Ústřední databáze COPIS začala fungovat dne 1. ledna 2014. Tato databáze se neustále vyvíjí.

Komise má přístup k informacím obsaženým v databázi COPIS pro účely plnění svých právních povinností při uplatňování nařízení (EU) č. 608/2013.

Za účelem vyhotovení této zprávy získala Komise z databáze COPIS potřebné informace, které se týkaly zejména:

- počtu žádostí o přijetí opatření podle druhu práv duševního vlastnictví, na něž se nařízení (EU) č. 608/2013 vztahuje (*viz příloha 1*),
- výsledků používání „standardního postupu“,
- využívání „postupu pro malé zásilky“ (*viz příloha 2*).

3. PRÁVNÍ RÁMEC EU

3.1 Souvislosti

EU začala vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích na úrovni Unie regulovat již v roce 1987 nařízením Rady (ES) č. 3482/86⁵, kterým se stanoví opatření s cílem zakázat propouštění padělků do volného oběhu. Od té doby následovala tři nařízení⁶, která měla oblast působnosti a postupy přizpůsobit vývoji trendů v oblasti podvodů. Poslední revize, která vedla k přijetí nařízení (EU) č. 608/2013, vzala v úvahu zejména rostoucí obchod s padělkami v důsledku rostoucího elektronického obchodu.

Stejně jako předchozí nařízení EU v této oblasti zavádí i nařízení (EU) č. 608/2013 opatření k vymáhání na hranicích, jež jsou obsažena v Dohodě o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS), kterou Rada EU schválila v roce 1994 v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání a která byla uzavřena v rámci Světové obchodní organizace (WTO). Nařízení dokonce zavádí nezávazné požadavky Dohody TRIPS, pokud jde o vymáhání na hranicích, jako jsou kontroly padělků při vývozu a tranzitu, což odráží odhodlání EU zajistit vysokou ochranu práv duševního vlastnictví.

Cílem je zabránit tomu, aby bylo zboží porušující práva duševního vlastnictví „uvedeno na vnitřní trh“, a přijmout za tímto účelem opatření, „aniž by tím však byla ohrožena svoboda právně dovoleného obchodu“.

⁵ Nařízení Rady (EHS) č. 3842/86 ze dne 1. prosince 1986, kterým se stanoví opatření s cílem zakázat propouštění padělků do volného oběhu (Úř. věst. L 357, 18. prosince 1986, s. 1).

⁶ Nařízení Rady (ES) č. 3295/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví opatření s cílem zakázat propouštění padělků a nedovolených napodobenin do volného oběhu, režimu vývozu, zpětného vývozu nebo do některého režimu s podmíněným osvobozením od cla (Úř. věst. L 341, 30.12.1994, s. 8), nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 7), a nařízení (EU) č. 608/2013.

Nařízení (EU) č. 608/2013 obsahuje pouze procesní pravidla pro celní orgány. Toto nařízení nezavádí ani žádná kritéria pro zjištění, zda nedošlo k porušení práva duševního vlastnictví, jež je definováno v příslušném hmotném právu.

Nařízení (EU) č. 608/2013 zmocňuje celní orgány EU k zadržení zboží, které je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví uděleného podle právních předpisů EU či vnitrostátních právních předpisů v oblasti duševního vlastnictví a které podléhá celní kontrole nebo celnímu dohledu.

Kontrola ze strany celních orgánů musí být založena na analýze rizik a měla by být úměrná riziku. Je proto nezbytné, aby v zájmu řádného provádění analýzy rizik měly celní orgány od držitelů práv k dispozici dostatečné a relevantní informace.

Celní orgány mohou jednat na základě „žádosti o přijetí opatření“ podané držiteli práv, nebo z vlastního podnětu, tzv. „z úřední pravomoci“.

Žádost o přijetí opatření musí celním orgánům předložit osoby, které jsou oprávněny zahájit soudní řízení o tom, zda bylo právo duševního vlastnictví porušeno. Vnitrostátní žádosti o přijetí opatření se podávají v daném členském státě a vyžadují, aby opatření přijaly celní orgány v tomto členském státě. Držitelé práv duševního vlastnictví založených na právních předpisech Unie majících účinky v celé Unii mohou podat unijní žádost o přijetí opatření, která bude mít účinky ve více než jednom členském státě.

Formuláře žádosti a formuláře žádosti o prodloužení lhůty jsou stanoveny v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 1352/2013 ze dne 4. prosince 2013⁷.

Celní orgány rozhodnou o schválení žádosti o přijetí opatření, nebo o jejím zamítnutí.

Pokud celní orgány rozhodnou o pozastavení propuštění nebo zadržení podezřelého zboží, vyrozumí držitele rozhodnutí o schválení žádosti a deklaranta nebo držitele zboží. V rámci „standardního postupu“ lze po písemném potvrzení od držitele rozhodnutí, že podle jeho přesvědčení bylo porušeno právo duševního vlastnictví, a na základě výslovného či předpokládaného souhlasu obou stran podezřelé zboží zničit. V opačném případě je zboží propuštěno, ledaže držitel rozhodnutí celním orgánům oznámí, že zahájil řízení o tom, zda bylo právo duševního vlastnictví porušeno. Lhůta pro vyslovení souhlasu se zničením zboží nebo pro informování celních orgánů o zahájení řízení činí 10 pracovních dnů (3 dny v případě zboží podléhajícího zkázce) a v případě zahájení řízení ji lze případně prodloužit nanejvýš o dalších 10 pracovních dnů.

Pokud se na zadržené podezřelé zboží nevztahuje žádost o přijetí opatření (opatření z úřední pravomoci), musí celní orgány oznámit zadržení dotčeným osobám a umožnit jim podání žádosti o přijetí opatření.

⁷ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1352/2013 ze dne 4. prosince 2013, kterým se zavádějí formuláře upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány (Úř. věst. L 341, 18.12.2016, s. 10).

Nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví rovněž zjednodušený postup pro malé zásilky přepravované poštovní nebo kurýrní službou (dále jen „postup pro malé zásilky“), který je použitelný na základě požadavku držitele rozhodnutí o schválení žádosti a v jehož rámci může být zboží zničeno s výslovným nebo předpokládaným souhlasem samotného deklaranta nebo držitele zboží.

Žádosti o přijetí opatření a informace o zadržení jsou spravovány prostřednictvím databáze COPIS. Na základě údajů předaných celními orgány členských států prostřednictvím databáze COPIS zveřejňuje Komise každoročně výsledky opatření celních orgánů na vnějších hranicích EU⁸.

3.2 Nové prvky, které zavedlo nařízení (EU) č. 608/2013

K **významným novým prvkům**, které zavedlo nařízení (EU) č. 608/2013 a které doplňují režim, jenž byl obsažen již v předchozích nařízeních, patří:

- Rozšíření práv a porušení, na něž se vztahují opatření celních orgánů: za účelem posílení vymáhání práv duševního vlastnictví byl zásah celních orgánů rozšířen na další druh práv a další druh porušení, na něž se nařízení (ES) č. 1383/2003 nevztahovalo. Dalšími druhy chráněných práv jsou obchodní názvy, topografie polovodičových výrobků a užitné vzory. Zeměpisná označení, která jsou zahrnuta, se nyní vztahují nejen na zemědělské produkty, nýbrž také na případné budoucí nezemědělské produkty, a nařízení výslovně zmiňuje zeměpisná označení stanovená v dohodách se třetími zeměmi. Oblast působnosti nařízení byla rovněž rozšířena tak, aby zahrnovala více případů porušení, konkrétně všechna možná porušení práva k ochranné známce (např. zaměnitelně podobné ochranné známky a známé ochranné známky), a nikoli pouze padělky jako v předchozích nařízeních, jakož i porušení prostřednictvím zařízení umožňujících obcházení (zařízení, jež jsou navržena, vyráběna nebo přizpůsobena především proto, aby umožnila nebo usnadnila obcházení technických opatření, která zamezují nebo omezují úkony ve vztahu k dílům, ke kterým nebylo uděleno svolení).
- V porovnání s předchozím nařízením se rozšířil rozsah a specifičnost informací, které mají být uvedeny v žádosti o přijetí opatření.
- Zjednodušený postup pro zničení zboží se stal povinným standardním postupem. V rámci tohoto postupu, který jako nepovinný postup existoval již podle nařízení (ES) č. 1383/2003, lze po písemném potvrzení od držitele rozhodnutí, že podle jeho přesvědčení bylo porušeno právo duševního vlastnictví, a na základě výslovného souhlasu obou stran podezřelé zboží zničit, aniž by bylo nutné rozhodnout o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Tento postup umožňuje rychlé a nákladově efektivní zničení zboží. Již v minulosti představoval tento postup úspěšný nástroj při praktickém řízení a řešení „jasných případů“ porušení práv duševního vlastnictví; stanovení tohoto postupu jako standardního ukazuje, že je stejně tak úspěšný ve všech členských státech.

⁸ http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/ipr-infringements-facts-figures_en

Na rozdíl od zjednodušeného postupu popsaného v nařízení (ES) č. 1383/2003 nový standardní postup nevyžaduje, aby držitel rozhodnutí získal přímo od držitele zboží / deklaranta písemný souhlas s předáním zboží ke zničení, nýbrž nyní odpovídá za vyrozumění držitele zboží / deklaranta celní orgán, který může mít za to, že souhlas držitele zboží / deklaranta byl udělen, pokud tento proti zničení výslovně nevznesl námitky.

– Zvláštní postup pro malé zásilky byl zaveden s cílem zabývat se trendem rostoucího počtu malých zásilek padělků a nedovolených napodobenin, jež obvykle vstupují do Unie prostřednictvím poštovní služby nebo komerční kurýrní společnosti, a snížit náklady a administrativní zátěž spojenou s řešením těchto případů na minimum. Tento postup se vztahuje na malé zásilky definované v čl. 2 bodu 19 nařízení (EU) č. 608/2013, a to poštovní zásilky nebo expresní zásilky doručované kurýrní službou, které obsahují nejvýše tři jednotky nebo mají hrubou hmotnost nejvýše dva kilogramy.

– „Předpokládaný souhlas“: standardní postup i postup pro malé zásilky předpokládají možnost využití předpokládaného souhlasu držitele zboží / deklaranta namísto jeho výslovného souhlasu se zničením. Jinými slovy, pokud deklarant či držitel zboží nepotvrdil svůj souhlas se zničením zboží, ani celním orgánům nepodal ve stanovené lhůtě námitky proti zničení, mohou mít celní orgány za to, že deklarant nebo držitel zboží potvrdil svůj souhlas se zničením zboží.

– Náklady: jelikož celní orgány přijímají opatření na žádost, článek 29 nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví, že celní orgány mohou rozhodnout o tom, že by držitel rozhodnutí měl uhradit veškeré náklady, které celním orgánům vznikly při přijímání opatření k vymáhání jeho práv duševního vlastnictví. O tomto rozhodují celní orgány členských států.

– Článek 22 nařízení (EU) č. 608/2013 zavádí ustanovení o sdílení informací a údajů s příslušnými orgány třetích zemí s cílem přispět tímto způsobem k boji proti mezinárodnímu obchodu se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví. Za účelem aktivace tohoto postupu přijme Komise prováděcí akty definující prvky praktických opatření nezbytných k výměně údajů a informací.

– Vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány v rámci Evropské unie vyžaduje výměnu údajů o rozhodnutích týkajících se žádostí o přijetí opatření. Výměnu těchto údajů a údajů o opatřeních celních orgánů bylo třeba umožnit prostřednictvím ústřední elektronické databáze. Za tímto účelem zřídila Komise ústřední databázi COPIS, která funguje ode dne 1. ledna 2014.

4. PŘÍPOMÍNKY SOUKROMÉHO SEKTORU

Sdružení držitelů práv a expresních kurýrních společností **většinu novinek** zavedených nařízením (EU) č. 608/2013 **vítají** a s ohledem na jeho fungování **poskytují obecně pozitivní zpětnou vazbu**.

Zařazení dalších práv duševního vlastnictví do oblasti celní kontroly se považuje za užitečné, jelikož to umožňuje sladění mezi nařízením (EU) č. 608/2013 a směrnicí 2004/48/ES

o vymáhání práv duševního vlastnictví a minimalizuje diskriminaci jiných práv duševního vlastnictví než ochranných známek.

Podávání žádostí o přijetí opatření se nepovažuje za příliš složité. Za užitečný se pokládá také postup pro podání unijní žádosti o přijetí opatření (podání v jednom členském státě a rozšíření do ostatních členských států členským státem, který žádost schválil).

Zdá se, že se obzvláště oceňuje nový standardní postup s „možností předpokládaného souhlasu“, který se pokládá se za velmi praktický nástroj.

Z obdržených odpovědí obecně vyplývá pozitivní názor na způsob, jakým celní orgány plní své povinnosti s ohledem na nařízení.

K otázkám, které **způsobují určité problémy**, patří:

- Informace, jež mají být uvedeny v žádosti o přijetí opatření, nejsou vždy jednoznačně vymezeny (co se například rozumí „oprávněným distributorem“?) nebo informace, na něž se odkazuje, jsou zastaralé a neberou v potaz moderní postupy globálního zásobovacího a dodavatelského řetězce nebo získání některých informací může být obtížné (místo výroby, zúčastněné společnosti, obchodníci atd.). Rozlišování mezi povinnými a nepovinnými kolonkami ve formulářích připojených k prováděcímu nařízení (EU) č. 1352/2013 se mimoto v nařízení (EU) č. 608/2013 neodráží.

Co se týká aktualizace informací obsažených v žádosti o přijetí opatření, nezdá se být efektivní, že držitel rozhodnutí musí celním orgánům nahlásit veškeré změny informací uvedených v článku 6 (vzhledem k značnému rozsahu informací, které se ve zmíněném článku vyžadují).

Některé odpovědi navrhují zjednodušení jazykového režimu u unijní žádosti o přijetí opatření přijímáním podání v angličtině, francouzštině či němčině ve všech 28 členských státech.

- Vracení vzorků, jak se předpokládá v čl. 19 odst. 2, není ve všech případech možné, jelikož provedení analýzy často znamená jejich poškození.

Pokud celní orgány nemohou vzorky poskytnout během prvních deseti pracovních dnů, navrhuje se, aby byla pro držitele rozhodnutí odpovídajícím způsobem prodloužena desetidenní lhůta k zahájení řízení.

- Desetidenní lhůta pro zahájení řízení je příliš krátká (standardní postup – článek 23). Z některých odpovědí vyplývá, že by držitel rozhodnutí měl mít možnost zahájit soudní řízení ve lhůtě, která by se měla počítat od dne podání námitky držitele zboží / deklaranta proti zničení zboží celním orgánům (a nikoli ode dne oznámení pozastavení propuštění nebo zadržení zboží).

- Skladování zboží (jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo v prostorách expresní kurýrní společnosti) znamená další nepřímé náklady.

– Náklady na zničení (článek 29) lze obtížně stanovit předem (zejména v rámci postupu pro malé zásilky, jelikož držitel rozhodnutí není konzultován při každém zadržení) a zvyšují se. Některé odpovědi navrhují, aby měl držitel rozhodnutí možnost stanovit podmínky skladování a zničení nákladově efektivním způsobem nebo aby náklady související s opatřením týkajícím se padělků hradil porušovatel/dovozce nebo aby bylo toto břemeno přeneseno na zprostředkovatele (odesílatel/zasílatel/přepravce).

Co se týká postupu pro malé zásilky, ačkoli v některých odpovědích se tento postup považoval za velmi užitečný, jiné dospěly k závěru, že jej nelze použít u určitých druhů výrobků (např. u léčivých přípravků, jelikož farmaceutický průmysl má povinnost oznámit zadržení léčivých přípravků orgánům, nebo u polovodičů, jelikož posouzení porušení je složité) nebo že jej nelze použít vůbec, jelikož nezajišťuje dostatečnou úroveň informací o případech zadržení.

– Seznam povolených použití informací předaných celními orgány držiteli rozhodnutí není kvůli svému znění dostatečně jasný.

– Co se týká postupu pro „okamžité propuštění zboží“ a stanovení jistoty, za přiměřenou jistotu by se neměla považovat cena licence získaná z internetových stránek držitele práv.

– Pokud jde o odpovědnost držitele rozhodnutí, nebyly podány žádné obecné připomínky. Několik málo odpovědí poukazuje na odpovědnost v souvislosti se zvláštní otázkou týkající se nevracení vzorků, přičemž hlavní myšlenkou je to, že by se držitel rozhodnutí neměl pokládat za odpovědného za nevrácené či poškozené vzorky vyjma v případě, kdy držitel zboží / deklarant vysloví proti zničení námitky a posléze je zjištěno, že dotyčné zboží právo duševního vlastnictví neporušuje.

Poskytnuté odpovědi **nastolují** rovněž **některé otázky výkladu** určitých aspektů nařízení (EU) č. 608/2013, jimiž se zabývají nebo budou zabývat přímo zúčastněné strany.

Poskytnuté odpovědi poukazují také na **neexistenci společného uplatňování v celé EU**, pokud jde o některé záležitosti, jako jsou informace, které se v žádosti o přijetí opatření považují za povinné, lhůta pro podání žádosti o prodloužení platnosti rozhodnutí celních orgánů o schválení žádosti o přijetí opatření, způsob provádění standardního postupu (včetně předávání informací držiteli rozhodnutí), důvod ne zahájení řízení, který se považuje za platný, provádění postupu pro malé zásilky (který neuplatňují všechny členské státy), nedostatečné využívání informací, jež držitel rozhodnutí uvede v žádosti o přijetí opatření a které jsou obsaženy v databázi COPIS, pro účely analýzy rizik.

5. UPLATŇOVÁNÍ ČLENSKÝMI STÁTY

Ačkoli jsou celní předpisy přijímány na úrovni EU, za jejich uplatňování odpovídají členské státy prostřednictvím svých vnitrostátních celních správ. Členské státy mají rovněž pravomoc organizovat svou celní správu, včetně zajišťování odborné přípravy celních úředníků. Nařízení (EU) č. 608/2013 však v 7. bodě odůvodnění uvádí, že by členské státy ve spolupráci

s Komisí měly za účelem zajištění správného uplatňování tohoto nařízení celními úředníky poskytovat vhodnou odbornou přípravu.

Údaje z dotazníku a výměna názorů během návštěv za účelem podpory umožnily diskusi o správní organizaci celních útvarů zabývajících se vymáháním práv duševního vlastnictví, a to na ústřední nebo místní úrovni (včetně dotčených lidských zdrojů, poskytnuté odborné přípravy, využívání databáze atd.), o spolupráci s různými zúčastněnými stranami a o provádění všech postupů stanovených nařízením.

Nařízení (EU) č. 608/2013 obsahuje povinná i nepovinná ustanovení. Nepovinná ustanovení ponechávají rozhodnutí o využití jedné či druhé možnosti na členských státech. Tak je tomu v případě rozhodnutí o využití „předpokládaného souhlasu“ zmíněného v rámci standardního postupu i postupu pro malé zásilky (články 23 a 26), rozhodnutí požádat držitele rozhodnutí o uhrazení nákladů, které vznikly v důsledku opatření celních orgánů (článek 29), a rozhodnutí o tom, kdo bude v případě standardního postupu i postupu pro malé zásilky vyrozuměn, zda držitel zboží či deklarant (články 17 a 26). Návštěvy za účelem podpory umožnily získat celkovou představu o volbě členských států s ohledem na flexibilitu, kterou nařízení umožňuje.

5.1 Lidské zdroje / organizační aspekty

Členské státy čelí v oblasti celních služeb stále omezenějším zdrojům.

Lidské zdroje vyhrazené pro práva duševního vlastnictví velmi souvisejí s úrovní priority přisuzovanou právům duševního vlastnictví v jednotlivých členských státech, s počtem žádostí o přijetí opatření, které byly obdrženy na vnitrostátní úrovni, s organizací celního útvaru příslušného pro práva duševního vlastnictví (celního útvaru pověřeného vyřizováním žádostí o přijetí opatření) a s jeho úlohou.

Ve většině členských států se celní útvar příslušný pro práva duševního vlastnictví nachází na ústřední úrovni.

Jeho úlohu lze vymezit tak, že to v rámci členského státu má za následek velmi vysokou úroveň centralizace úkolů v oblasti práv duševního vlastnictví (včetně úrovně provádění postupů pro vyrozumění držitelů práv a držitele zboží / deklaranta o zadržení, které iniciovaly místní celní úřady).

Personální obsazení celního útvaru příslušného pro práva duševního vlastnictví může kolísat od týmu čítajícího nejvýše dvacet členů po jednu osobu.

K příkladům úkolů, které jsou vyhrazeny velmi velkému celnímu útvaru příslušnému pro práva duševního vlastnictví, jenž hraje spíše centrální úlohu, patří:

– *konzultace ve fázi přípravy právních předpisů EU týkajících se práv duševního vlastnictví nebo vnitrostátních aktů v oblasti práv duševního vlastnictví,*

- *vypracování interních pokynů k vysvětlení nařízení (EU) č. 608/2013, které jsou určeny místním celním úřadům, nebo k objasnění pojmů souvisejících s porušováním práv duševního vlastnictví,*
- *vyřizování žádostí o přijetí opatření – podpora držitelů práv při vypracovávání žádosti o přijetí opatření, přijímání rozhodnutí o schválení či zamítnutí žádosti o přijetí opatření a evidence žádostí o přijetí opatření v dotýčné databázi,*
- *dohled nad databází,*
- *poskytovatel služeb pro držitele práv a ekonomické zástupce (celní útvar příslušný pro práva duševního vlastnictví hraje úlohu zprostředkovatele mezi držiteli práv a místním celním úřadem za účelem centralizace kontaktů s držiteli práv),*
- *podpora celních úřadů při opatřeních v souvislosti s právy duševního vlastnictví (vysvětlení obsahu žádosti o přijetí opatření, podpora při postupu z úřední pravomoci, podpora při okamžitém propuštění zboží stanovením jistoty, kterou má deklarant poskytnout),*
- *porušení: opatření z úřední pravomoci, identifikace dotčených držitelů práv,*
- *příspěvní k řízení rizik,*
- *odborná příprava (na ústřední celní škole – koncepce vzdělávacího obsahu/materiálů, vytvoření vzdělávacího obsahu, odborná příprava),*
- *činnosti zaměřené na vztahy s veřejností:*
 - *zveřejňování statistik (jednou ročně),*
 - *dotazy tisku, rozhovory,*
 - *informování spotřebitelů a hospodářství (kulaté stoly, tiskové konference, přednášky, brožury),*
 - *spolupráce s vnitrostátními a mezinárodními sdruženími.*

Ve většině případů však celní útvar příslušný pro práva duševního vlastnictví vyřizuje především žádosti o přijetí opatření.

V některých členských státech jsou na místní úroveň (hlavní úřady, které se setkávají s případy porušování práv duševního vlastnictví) vysíláni specialisté na práva duševního vlastnictví.

Odborná příprava v oblasti práv duševního vlastnictví se předpokládá ve všech členských státech, a to buď ve fázi počátečního vzdělávání (pro všechny celní úředníky), nebo dalšího odborného vzdělávání (pro odborníky na práva duševního vlastnictví). V některých případech se používá vzdělávací modul pro elektronické učení vyvinutý ve spolupráci mezi Komisí, členskými státy a Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Mnoho členských států opakovaně požaduje pomoc při odborném vzdělávání v oblasti hmotného práva duševního vlastnictví.

5.2 Spolupráce se zúčastněnými stranami

5.2.1 Veřejný sektor

Spolupráce mezi celními orgány a ostatními orgány podílejícími se na vymáhání práv duševního vlastnictví se v nařízení (EU) č. 608/2013 nepředpokládá, byla však iniciována během návštěv za účelem podpory, jelikož představuje nezbytný prvek k posílení celkových výsledků při vymáhání práv duševního vlastnictví.

V průměru byla úroveň spolupráce mezi celními orgány a ostatními orgány podílejícími se na vymáhání práv duševního vlastnictví popsána jako střední až nízká. Tuto situaci mohou vysvětlovat rozdílné pravomoci a úlohy přidělené různým orgánům.

V členských státech, které nahlásily dobrou spolupráci, je tato zajištěna prostřednictvím dohod zavedených na vnitrostátní úrovni (prostřednictvím příkladů spolupráce na politické úrovni mezi různými ministerstvy, někdy rovněž se zahrnutím provozní složky).

Spoluprací mezi orgány se má dále zabývat akce k rozvoji znalostí, která bude uspořádána ve spolupráci s EUIPO.

5.2.2 Soukromý sektor

Celkově byla spolupráce mezi celními orgány a držiteli práv nebo jejich zástupci popsána jako dobrá, ačkoli v některých případech byly nahlášeny problémy (viz níže oddíl věnovaný žádostem o přijetí opatření).

V článku 30 nařízení (EU) č. 608/2013 je stanoveno, že členské státy zajistí, aby držitelé rozhodnutí plnili povinnosti stanovené nařízením (EU) č. 608/2013, a to i stanovením vhodných sankcí. Vnitrostátní právní předpisy týkající se sankcí podle článku 30 v současnosti přijalo (nebo již má) několik málo (šest) členských států. V případě incidentů s držiteli rozhodnutí upřednostňuje většina členských států nejprve dialog s cílem nalézt přijatelné řešení.

5.3 Žádost o přijetí opatření (obsah / kvalita informací)

Systém správního vymáhání celními orgány zavedený nařízením (EU) č. 608/2013 funguje na základě žádosti, kterou musí držitelé práv předložit celním orgánům. Veškerá opatření celních orgánů jsou odvozena od těchto žádostí o přijetí opatření. Je proto nezbytné, aby informace, které tyto žádosti obsahují, byly dostatečně kvalitní, aby umožnily účinný zásah celních orgánů. To platí zejména v případě unijních žádostí o přijetí opatření, které vydal jeden členský stát a které mají platit v ostatních členských státech.

Celní orgány většiny členských států se domnívají, že v žádostech o přijetí opatření, které obdrží, v průměru dosud chybějí potřebné kvalitní informace.

V nízkém procentu případů to vede k odmítnutí vydat rozhodnutí o schválení žádosti o přijetí opatření.

Na podzim 2016 se v rámci programu Clo 2020 uskutečnil seminář za účasti celních orgánů členských států, který se týkal vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány / harmonizace postupu schvalování a vyřizování žádostí o přijetí opatření / odpovědnosti celní správy s ohledem na žádosti o přijetí opatření.

Při této příležitosti bylo doporučeno, aby žádost o přijetí opatření vždy obsahovala tyto povinné prvky:

- informace o identifikaci původního zboží a zboží porušujícího práva duševního vlastnictví,
- bezpečnostní prvky,
- informace o distribučním/dodavatelském řetězci.

Rovněž bylo doporučeno, aby byla v zájmu zvýšení kvality a zlepšení obsahu žádostí o přijetí opatření zajištěna lepší propagace příručky pro vyplňování žádostí o přijetí opatření a žádostí o prodloužení lhůty („*Manual for the Completion of Applications for Action and Extension Requests*“)⁹.

Členské státy poukázaly na rozpory mezi některými kolonkami formuláře a poli databáze COPIS. Komise se bude tímto zabývat v budoucí verzi databáze COPIS.

5.4 Používání postupu

5.4.1 Standardní postup (článek 23)

„Standardní postup“ se používá ve všech členských státech. Ve většině členských států se postup používá od začátku do konce. V jednom členském státě je postup zadržení zahájen podle nařízení (EU) č. 608/2013, poté se však vždy postupuje v rámci vnitrostátního trestního řízení, jež má nahradit správní postup stanovený nařízením (EU) č. 608/2013. V čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) č. 608/2013 je uvedeno, že nařízením není dotčeno vnitrostátní právo ani právo Unie týkající se práv duševního vlastnictví a ani právní předpisy členských států upravující trestní řízení.

Některé členské státy musí případně způsob používání standardního postupu upravit tak, aby byl plně přizpůsoben postupu stanovenému nařízením (EU) č. 608/2013.

5.4.2 Postup pro malé zásilky (článek 26)

„Postup pro malé zásilky“ používají všechny členské státy kromě dvou členských států, které svá opatření týkající se malých zásilek zakládají na trestním řízení. Čtyři členské státy dosud prostřednictvím „postupu pro malé zásilky“ neprovedly žádné zajištění, ačkoli tento postup používají, přičemž jeden z nich objasnil nedostatečné výsledky nedostatkem lidských zdrojů podílejících se na provádění postupu.

⁹ Viz http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/defend-your-rights_en

Obecná odpověď celních orgánů na otázku, proč někteří držitelé práv nepožadují „postup pro malé zásilky“, zněla, že v určitých případech si držitelé práv tento postup nezvolí s ohledem na související náklady a nedostatek informací (jelikož nejsou o zadržení informováni).

5.4.3 Vyrozumění deklaranta nebo držitele zboží (články 17 a 26)

Celní orgány obvykle v rámci „standardního postupu“ i „postupu pro malé zásilky“ v případě podání celního prohlášení informují deklaranta přímo při provádění kontroly (jelikož je deklarant často přítomen).

5.4.4 Využívání „předpokládaného souhlasu“ (články 23 a 26)

Předpokládaný souhlas se v případě standardního postupu široce využívá (přibližně 60 % členských států jej používá ve všech případech, kdy deklarant nebo držitel zboží nepotvrdil svůj souhlas se zničením zboží ani nevyslovil proti jeho zničení námitku, a ostatních 30 % pouze v určitých případech). V případě postupu pro malé zásilky jej využívá přibližně 57 % členských států ve všech případech, kdy deklarant nebo držitel zboží nepotvrdil svůj souhlas se zničením zboží ani nevyslovil proti jeho zničení námitku. Dva členské státy se rozhodly, že tento postup nebudou používat vůbec, v jednom případě na základě politického rozhodnutí, ve druhém případě z toho důvodu, že jej nepřipouští průřezový správní předpis.

Využívání předpokládaného souhlasu nevedlo v členských státech, které jej používají, k významným problémům a subjekty, které jej uplatňují, jej považují za nezbytný pro účinné využívání postupu pro malé zásilky.

5.4.5 Náklady (článek 29)

Přibližně 85 % členských států požaduje, aby držitel rozhodnutí uhradil náklady na zničení v rámci standardního postupu.

Přibližně 46 % členských států požaduje, aby držitel rozhodnutí uhradil náklady na zničení v rámci standardního postupu i v rámci postupu pro malé zásilky.

Dva členské státy hradí náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními týkajícími se skladování a zničení zboží podle nařízení (EU) č. 608/2013 v případě standardního postupu.

Některé členské státy jednají s ohledem na náklady na zničení v rámci postupu pro malé zásilky *ad hoc*.

5.4.6 Okamžité propuštění zboží (článek 24)

Článek 24 stanoví, že bylo-li celním orgánům oznámeno zahájení řízení o tom, zda došlo k porušení (průmyslového) vzoru, patentu, užitého vzoru, topografie polovodičového výrobku nebo odrůdového práva, může deklarant nebo držitel zboží celní orgány požádat, aby zboží propustily nebo ukončily jeho zadržení před skončením tohoto řízení, pokud deklarant nebo držitel zboží složil jistotu, která je dostatečně vysoká, aby chránila práva držitele rozhodnutí.

Okamžité propuštění zboží se nevztahuje na ochranné známky, které představují velkou většinu případů zajištění celními orgány (v roce 2014 a 2015 se 94 % všech případů zadržení zboží týkalo ochranných známek). To je pravděpodobně důvodem toho, proč je tento postup v Unii využíván jen velmi ojediněle (v jednom členském státě jednou a v jiném členském státě pravidelněji).

5.5 Používání databáze COPIS

Databáze COPIS začala fungovat 1. ledna 2014. Od té doby přijímají celní orgány opatření s cílem přizpůsobit se této databázi. Změny první verze tohoto nástroje měly usnadnit jeho používání. Ačkoli členské státy uznávají zlepšení databáze COPIS v posledních dvou letech, přesto existují určité obecné obavy ohledně efektivnosti a uživatelské přívětivosti některých funkcí databáze. Připravují se další změny databáze COPIS s cílem zajistit, aby databáze lépe reagovala na potřeby celních orgánů.

Během celého projektu týkajícího se vývoje databáze COPIS se požadovalo, aby databáze COPIS umožňovala podávání žádostí o přijetí opatření elektronickými prostředky. Jelikož databáze pro účely vymáhání, kterou vyvinulo Evropské středisko pro sledování porušování práv duševního vlastnictví, obsahuje příslušné informace pro podání žádostí o přijetí opatření, považovala se uvedená databáze za vhodný zdroj pro poskytnutí informací požadovaných v žádosti o přijetí opatření v elektronické podobě. V návaznosti na kontakty mezi Komisí a Evropským střediskem pro sledování porušování práv duševního vlastnictví byl vypracován návrh na zavedení funkce v databázi COPIS pro fázi „před podáním žádosti o přijetí opatření“ s cílem usnadnit práci žadatelů i celních orgánů.

Probíhá práce na vývoji obchodního portálu pro podávání elektronických žádostí o přijetí opatření a tato práce v budoucnu povede k bezpapírovým žádostem o přijetí opatření.

Od 1. července 2015 existuje mezi databází COPIS a databází pro účely vymáhání operativní propojení. V případě žadatele toto propojení sníží zátěž spojenou s několika podáními informací.

Ke správě žádostí o přijetí opatření a případů porušení používá databázi COPIS 21 členských států.

Šest členských států používá ke správě žádostí o přijetí opatření a případů porušení vnitrostátní systémy, které jsou automaticky napojeny na databázi COPIS.

Jeden členský stát používá pouze pro případy porušení vnitrostátní systém, který je automaticky napojen na databázi COPIS, databázi COPIS však používá ke správě žádostí o přijetí opatření.

Některé členské státy umožňují celním úředníkům úplný přístup k databázi COPIS; jiné umožňují pouze omezený přístup a spíše prosazují používání vnitrostátní databáze, pokud v rámci celní správy existuje vnitrostátní databáze týkající se práv duševního vlastnictví. To může být zdrojem chyb při přenosu informací a zcela jistě to má za následek dodatečnou pracovní zátěž.

Mnoho členských států informovalo o problémech při používání informací, které držitel rozhodnutí uvede v žádosti o přijetí opatření a které jsou obsaženy v databázi COPIS, pro účely analýzy rizik.

5.6 Uplatňování ze strany Komise

Jak je stanoveno v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 608/2013, dne 4. prosince 2013 bylo přijato prováděcí nařízení Komise¹⁰, kterým se zavádějí formuláře upravené nařízením (EU) č. 608/2013. V roce 2017 se předpokládá aktualizace.

Komise dosud nepřijala žádné prováděcí akty uvedené v článku 22 nařízení (EU) č. 608/2013.

5.7 Výsledky na hranicích EU pro roky 2014 a 2015

Každoroční zveřejňování zprávy o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány EU¹¹ na vnějších hranicích EU poskytuje příležitost k posouzení rozsahu opatření celních orgánů za účelem vymáhání práv duševního vlastnictví. Zpráva obsahuje statistické údaje o zadržení v rámci celních režimů a obsahuje informace o popisu, množství a hodnotě zboží, jeho původu, dopravních prostředcích a druhu práva duševního vlastnictví, které mohlo být porušeno.

Statistiky vypracovává Komise na základě údajů, které prostřednictvím databáze COPIS předaly správní orgány členských států.

5.7.1 Celkové výsledky

ZADRŽENÍ	2012	2013	2014	2015
Případy	90 473	86 854	95 194	81 098
Postupy	Není k dispozici	Není k dispozici	105 488	95 313
Výrobky	39 917 445	35 940 294	35 568 982	40 728 675
Domácí maloobchodní hodnota	896 milionů EUR	768 milionů EUR	617 milionů EUR	642 milionů EUR

Na každé zadržení se odkazuje jako na případ, který se může týkat jednoho či více výrobků. Každý případ může obsahovat výrobky z různých produktových kategorií a od různých držitelů práv. V databázi COPIS evidují členské státy každý případ s informacemi podle kategorie zboží a podle držitele práv. Pro každou kategorii zboží a pro každého držitele práv bude zahájen postup zadržení, což vysvětluje, proč existuje více postupů než případů.

¹⁰ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1352/2013 ze dne 4. prosince 2013, kterým se zavádějí formuláře upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány (Úř. věst. L 341, 18.12.2013, s. 10).

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/ipr-infringements-facts-figures_en

Podle zprávy o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány EU na vnějších hranicích EU za rok 2015 vzrostl mezi roky 2014 a 2015 objem zboží porušujícího práva duševního vlastnictví, jež bylo zajištěno na hranicích, o 15 %.

5.8 Výsledky týkající se léčivých přípravků v tranzitu

Komise celní orgány členských států požádala, aby ji informovaly o veškerých příslušných případech týkajících se léčivých přípravků v tranzitu přes celní území Unie, k nimž mohlo dojít podle nařízení (EU) č. 608/2013.

27 členských států oznámilo, že se při kontrole léčivých přípravků v tranzitu přes celní území Unie nevyskytly žádné příslušné případy.

Jeden členský stát nahlásil případ zadržení léčivých přípravků v tranzitu, který se týkal léčivých přípravků, na něž se vztahoval patent, kdy informace o zásilce obsahovaly jednoznačné signály, že zboží je určeno pro vnitřní trh, a zboží bylo tudíž zadrženo. Toto zboží bylo nakonec se souhlasem obou dotčených stran zničeno.

5.9 Žádost o přijetí opatření a zajištění v souvislosti s právy duševního vlastnictví, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 608/2013

Práva, která jsou nově zahrnuta v nařízení (EU) č. 608/2013, a to užitné vzory, obchodní názvy a topografie polovodičových výrobků, nevedla k vysokému počtu žádostí o přijetí opatření.

Dne 15. září 2016 se obchodních názvů týkalo osm aktivních žádostí o přijetí opatření a užitných vzorů patnáct aktivních žádostí. Topografií polovodičových výrobků se netýkala žádná žádost o přijetí opatření.

Počet případů zadržení zboží porušujícího nově přidaná práva je proto poměrně nízký.

Například v osmnácti případech bylo zboží zadrženo na základě podezření z porušení obchodního názvu a ve dvou případech byly výrobky zadrženy na základě podezření z porušení užitného vzoru. Kvůli podezření z porušení topografie polovodičových výrobků nebylo zadrženo žádné zboží.

Nedošlo rovněž k žádnému zadržení v souvislosti se zařízením umožňujícím obcházení.

Co se týká práv, na něž se již vztahovalo nařízení (ES) č. 1383/2003, počet žádostí o přijetí opatření v souvislosti se zeměpisnými označeními je i nadále nízký.

5.10 Výsledky týkající se používání „standardního postupu“

V roce 2014 bylo 69,12 % všech případů vyřešeno v rámci „standardního postupu“ a 30,88 % v rámci „postupu pro malé zásilky“.

To vedlo k těmto výsledkům:

- zboží bylo zničeno v rámci „standardního postupu“ po potvrzení od držitele práv a se souhlasem držitele zboží (58,43 %),
- zboží bylo zničeno v rámci „postupu pro malé zásilky“ se souhlasem držitele zboží (27 %),
- držitel práv zahájil soudní řízení o tom, zda došlo k porušení (6,14 %),
- zboží bylo propuštěno, jelikož se zdálo, že se jedná o původní zboží neporušující práva duševního vlastnictví (2,8 %),
- zboží bylo propuštěno, jelikož držitel práv na oznámení celních orgánů nereagoval (5,5 %),
- mezi držitelem práv a držitelem zboží bylo dosaženo mimosoudního vyrovnání, načež bylo zboží propuštěno (0,11 %).

V roce 2015 bylo 72,14% všech případů vyřešeno v rámci „standardního postupu“ a 27,86% v rámci „postupu pro malé zásilky“. To vedlo k těmto výsledkům:

- zboží bylo zničeno v rámci „standardního postupu“ po potvrzení od držitele práv a se souhlasem držitele zboží (59,93%),
- zboží bylo zničeno v rámci „postupu pro malé zásilky“ se souhlasem držitele zboží (22,05 %),
- držitel práv zahájil soudní řízení o tom, zda došlo k porušení (9,21 %),
- zboží bylo propuštěno, jelikož se zdálo, že se jedná o původní zboží neporušující práva duševního vlastnictví (2,77%),
- zboží bylo propuštěno, jelikož držitel práv na oznámení celních orgánů nereagoval (5,75%),
- mezi držitelem práv a držitelem zboží bylo dosaženo mimosoudního vyrovnání, načež bylo zboží propuštěno (0,29 %).

5.11 Využívání „postupu pro malé zásilky“

Dne 15. září 2016 požadovalo 48 % vnitrostátních žádostí o přijetí opatření použití postupu pro malé zásilky (726 z celkem 1 502), přičemž takovýto požadavek obsahovalo rovněž 33 % unijních žádostí o přijetí opatření (393 z celkem 1 184).

Použití postupu pro malé zásilky bylo požadováno celkem v 41 % žádostí o přijetí opatření.

Zástupci soukromého sektoru objasnili, že u určitého druhu práv (u nichž je posouzení porušení příliš složité a s ohledem na něž se domnívají, že jsou nezbytné odborné znalosti držitele práv) se použití postupu pro malé zásilky nepokládá za vhodné, a tento postup proto není zvolen.

V roce 2015 bylo zboží zničeno v rámci postupu pro malé zásilky v o něco více než 22 % případů zadržení. V roce 2014 představovalo zničení v rámci téhož postupu 27 % výsledku všech případů zadržení.

Pokud jde o úplné údaje ze zpráv za roky 2014 a 2015, viz internetové stránky TAXUD:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/2015_ipr_statistics.pdf

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016_ipr_statistics.pdf

6. ZÁVĚRY

Komise se v této fázi domnívá, že uplatňování nařízení (ES) č. 608/2013 je uspokojivé. Nařízení zajišťuje širokou ochranu a stanoví postupy, které jsou ve všech 28 členských státech používány správně.

Zcela jistě je třeba posílit snahy vyvíjené v určitých oblastech, jako je například:

- kvalita informací obsažených v žádostech o přijetí opatření, zejména v unijních žádostech,
- používání standardního postupu v souladu s podrobnostmi postupu stanovenými v nařízení (EU) č. 608/2013.

To bude blíže projednáno v rámci opatření, jež se předpokládají v akčním plánu EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2013 až 2017, a v návaznosti na seminář v rámci programu Clo 2020, který se týkal žádostí o přijetí opatření.

Fungování postupu pro malé zásilky a zabývání se těmito zásilkami představuje i nadále problém, jelikož prodej prostřednictvím internetu neustále roste, zejména prodej výrobků porušujících práva duševního vlastnictví. Práce věnující se této záležitosti bude pokračovat v rámci již existující pracovní skupiny pro malé zásilky, jejíž činnost bude v roce 2017 obnovena.

Obavy vyslovené soukromým sektorem budou projednány rovněž s celními orgány členských států s cílem posoudit, zda jsou podloženy a zda by bylo možno nalézt řešení.

Komise vyvozuje závěr, že v současnosti neexistuje důvod pro revizi některých ustanovení nařízení (EU) č. 608/2013.

Akční plán EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2013 až 2017 bude posouzen později v tomto roce. V zájmu lepšího řešení problémů, jimž EU čelí v souvislosti s porušováním práv duševního vlastnictví, může být vhodné uvážit budoucí globální akční plán pro vymáhání práv duševního vlastnictví v EU, který by zahrnoval nejen opatření celních orgánů, nýbrž také opatření, jež jsou v současnosti uvedena

ve sdělení z července 2017 nazvaném „Cesta k obnovenému konsensu o prosazování práv duševního vlastnictví: akční plán EU“¹², jakož i činnosti vyvíjené Evropským střediskem pro sledování porušování práv duševního vlastnictví.

¹² COM(2014) 392: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru: Cesta k obnovenému konsensu o prosazování práv duševního vlastnictví: akční plán EU.

Příloha 1

Počet žádostí o přijetí opatření podle druhu práv – stav k 15. září 2016

	Aktivní	S ukončenou platností	Zrušené	Celkem
Zeměpisná označení				
aromatizovaných vinných nápojů	0	0	0	0
výrobků uvedených v dohodách se třetími zeměmi	1	0	0	1
zemědělských produktů a potravin	5	0	0	5
lihovin	2	1	0	3
vín	3	2	0	5
vnitrostátní zeměpisné označení jiných výrobků	0	0	0	0
(Průmyslový) vzor				
Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství	627	398	58	1 083
Nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství	11	11	0	22
Mezinárodní zapsaný (průmyslový) vzor	109	73	4	186
Národní (průmyslový) vzor	128	63	2	193
Ochranná známka				
Ochranná známka EU	2 326	1 596	118	4 040
Mezinárodní ochranná známka	1 053	832	55	1 940
Národní ochranná známka	1 220	771	20	2 011
Autorské právo a práva s ním související	206	103	7	316
Patent				
Národní patent	115	72	6	193
Patent Unie	110	75	6	191
Užitný vzor	15	10	0	25
Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky	23	17	0	40
Dodatkové ochranné osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin	4	12	1	17
Vnitrostátní odrůdové právo	8	8	2	18
Odrůdové právo Společenství	1	1	0	2
Obchodní název	8	10	0	18
Topografie polovodičového výrobku	0	0	0	0

Příloha 2

Počet žádostí o přijetí opatření požadujících použití „postupu pro malé zásilky“ – stav k 15. září 2016

	Aktivní	S ukončenou platností	Zrušené	Celkem
Počet žádostí o přijetí opatření:				
Vnitrostátní žádosti	1 502	2 395	82	3 979
Unijní žádosti	1 184	406	103	1 693
Celkem	2 686	2 801	185	5 672
Žádosti o přijetí opatření s postupem pro malé zásilky:				
Vnitrostátní žádosti	726	510	30	1 266
Unijní žádosti	393	152	15	560
Celkem	1 119	662	45	1 826
% vnitrostátních žádostí s postupem pro malé zásilky celkem:	48 %	21 %		
% unijních žádostí s postupem pro malé zásilky celkem:	33 %	37 %		
% žádostí s postupem pro malé zásilky celkem:	41 %	24 %		